

ΕΤΟΣ 56ον

20 Ιουλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (2877)

Η ΑΜΑΡΤΙΑ “ΕΞΟΡΙΖΕΙ” ΤΟΝ ΘΕΟ

Ἡ στάση τῶν Γεργεσινῶν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἀχάριστη, ἀλλὰ καί ἀχαρακτήριστη. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐπισκέπτεται τὴν περιοχὴ τους· μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καί εὐλογία γιὰ τὸν τόπο καὶ τὸν λαὸ αὐτῆ ἢ ἐπίσκεψη. Καὶ ὄχι μόνο κηρύττει ὁ Θεάνθρωπος στοὺς Γεργεσινούς, ἀλλὰ καί θαυματουργεῖ. Κυρίως θαυματουργεῖ! Σώζει ἀπὸ τὴ δαιμονοπληξία καὶ ὁδηγεῖ στὴ συνέχεια στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ δύο δαιμονισμένους, ποὺ ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν κατοίκων. Κι ὅμως! Οἱ Γεργεσινοὶ δὲν χαίρουν γιὰ τὴν παρουσία καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σωτῆρα! Καὶ συμπεριφέρονται σὰν νὰ μὴν ἄκουσαν τὸν λόγον Του, σὰν νὰ μὴν ἀναγνώρισαν τὸ θαῦμα. Γιατί ὅμως;

Οἱ Γεργεσινοὶ ἦταν παράνομοι

Καὶ μόνο ἓνας παράνομος ἔχει τὸ θράσος νὰ διώχνει ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἔστω κι ἂν αὐτὸ τὸ θράσος καλύπτεται μὲ τὸ κάλυμμα τῆς παράκλησης ἢ τῆς ψευτοευγένειας. Εἶναι φοβερό ὁ ἄνθρωπος νὰ διώχνει τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ του καὶ νὰ μένει ἔτσι δεμένος μὲ τὰ δεσμά τῆς παρανομίας. Γιὰ νὰ βλέπει καὶ νὰ χαίρεται ὁ ἄνθρωπος τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ χάρη τοῦ λόγου Του καὶ τὴ χαρὰ τοῦ θαύματος, ἄφατη καὶ ἀνείπωτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ του, θὰ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ εὐαίσθητος πνευματικὰ καὶ κυρίως νὰ κατέχεται ἀπὸ μιὰ συγκλονιστικὴ πιστότητα σὲ Κεῖνον. Μιὰ πιστότητα χωρὶς συμβιβασμούς καὶ μέσες λήψεις.

Οἱ Γεργεσινοὶ εἶχαν αὐτὴ τὴν πιστότητα στὸν Θεό; Φυσικὰ ὄχι. Ἦταν ἔμποροι τῆς παρανομίας. Ἐξέτρεφαν κοπάδια χοίρων, εἶδος ἀπαγορευμένο σύμφωνα μὲ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἦρα ἡ ὑπόθεση τοῦ κέρδους, ἡ μανία τοῦ χρήματος εἶχε ἐκτοπίσει ἀπὸ τίς καρδιές τους τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅταν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἐξορίζεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο σ’ ἓναν ἀχρείαστο – μακρινὸ «οὐρανό», τότε στὴ θέσιν Του τοποθετεῖ ἄλλου θεοῦ, ψεύτικου θεοῦ, ποὺ ὡστόσο ἱκανοποιοῦν τίς μάταιες καὶ ψευδεῖς ἀνάγκες τους. Οἱ Γεργεσινοὶ ἐδιώξαν τὸν Θε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-34, θ' 1)

Οι δαιμονισμένοι Γεργεσπνοί

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσπινῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκεῖνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βοσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

ἄνθρωπο, γιατί στήν καρδιά τους βασίλευε ὁ παράνομος ἄνθρωπος! Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι ἀπορροφημένος μέ τά γήινα καί μάλιστα χωρίς πλησμονή καί κόρο!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἐξαιρεῖ κανέναν

Ἡ ἐπίσκεψή Του στά Γάδαρα, γνωστή περιοχή γιά τήν ἁμαρτία καί τήν παρανομία της, εἶναι μιὰ ἀκόμα ἀπόδειξη πῶς ἦρθε σέ τοῦτο τόν κόσμο νά ἀναζητήσει καί νά σώσει τόν πληνεμένο ἄνθρωπο (Λουκ. 19,10). Ἀντί λοιπόν ἡ παρουσία Του ἐκεῖ νά τοὺς ὀδηγήσει στήν ταπεινή ὁμολογία τῶν ἁμαρτιῶν τους, βυθισμένοι καθώς ἦταν στή θανάσιμη παρανομία, Τόν ἐκδιώκουν ἀπό κοντά τους. Ἀκόμη καί ὅταν οἱ δαίμονες ὁμολόγησαν πῶς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ! Αὐτή ἀλλήλωσε εἶναι καί ἡ τραγωδία τῶν ἁμαρτωλῶν!

Ὅσοι ἁμαρτάνουν, δένονται μαζί της καί κείνη κατευθύνει τή ζωή τους. Αὐτοί γίνονται χειρότεροι κι ἀπό τοὺς δαίμονες! Δέν ἀναγνωρίζουν καί δέν πιστεύουν σέ τίποτε πάνω καί πέρα ἀπό τόν ἑαυτό τους καί τήν ἁμαρτία τους! Στήν περίπτωση τῶν Γεργεσπινῶν ἡ θεία αὐστηρότητα παρουσιάζεται ὡς ἔκφραση πολλῆς ἀγάπης καί στοργῆς. Καταστρέφει, πνίγοντας στή λίμνη τά κοπάδια τῆς παρανομίας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός ποιμένας. Πῆγε ὁ ἴδιος νά ἀναζητήσει τοὺς Γεργεσπνοὺς καί, σάν τόν βοσκό, θά τοὺς ὀδηγοῦσε στήν ἀληθινή μάττρα. Μέ τή μετάνοια θά τοὺς καθάριζε ἀπό τήν ἁμαρτία καί θά τοὺς ἔδινε μιὰ νέα καρδιά μέ τήν ὁποία θά χείρονταν τά ἀγαθὰ τῆς ζωῆς κοντά Του. Τό θέμα ὁμως εἶναι ὄχι τὸ πῶς ὁ Θεάνθρωπος-Ποιμένας ἐπισκέπεται τήν ποιμνη, ἀλλὰ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν ἀπέναντι ὄχθην, εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, τόν προὔπαντισαν δύο δαιμονισμένοι, οἱ ὁποῖοι ἐβγαῖναν ἀπό τά μνημεῖα, πολύ ἐπικίνδυνοι, ὥστε κανεῖς δέν ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπό τόν δρόμον ἐκεῖνον. Καί ἐφώνησαν, «Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, γιέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ προώρως γιά νά μᾶς βασανίσῃς;». Μακρῶς ἀπό αὐτούς ἦτο μία μεγάλη ἀγέλη ἀπό χοίρους, πού ἐβοσκαν. Καί οἱ δαίμονες τόν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν, «Ἐάν μᾶς διώξῃς, ἄφυσέ μας νά πᾶμε εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτός τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοί δέ ἐβγῆκαν καί ἐπῆγαν εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καί ὀλόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθηκε εἰς τήν θάλασσαν καί ἐχάθηκε εἰς τά νερά. Οἱ δέ βοσκοὶ ἔφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τήν πόλιν, τοὺς τά εἶπαν ὅλα διά τοὺς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν τόν εἶδαν, τόν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπό τά σύνορά τους. Καί ἐμπῆκε εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τήν δικήν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τό πῶς ἡ λογική ποίμνη, οἱ ἄνθρωποι ὑποδέχονται τόν μέγα Ἄρχιερέα καί ποιμένα τῶν ψυχῶν τους.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέβεται τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία, γιὰτί Ἐκεῖνος τοῦ τήν ἔδωσε, ἀκόμη κι ὅταν αὐτή τόν ἐξορίζει μακριά ἀπό τήν ψυχή. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ γνήσιος Ποιμένας, ἔστω καί διωγμένος, κάθετα σιωπηλῶς ἔξω ἀπό τή θύρα κάθε ψυχῆς καί ἀναμένει τό ξύπνημά της ἀπό τόν λήθαργο τῆς ἀμαρτίας. Περιμένει σωπηλά, στοργικά, ἀγαπητικά.

Ἄς Τοῦ ἀνοίξουμε τήν πόρτα...

Ὅποιος δέν ἀνοίγει τή θύρα τῆς ψυχῆς του στόν Ἰησοῦ Χριστό χάνει καί τά ἐπίγεια καί τά ἐπουράνια ἀγαθά. Χάνει τή ζωή του! Ὁ χριστιανός μπορεῖ νά ζεῖ σ' αὐτό τόν κόσμον, ἀλλ' ἡ δέν εἶναι ὁμῶς ἀπ' αὐτόν καί γι' αὐτόν τόν κόσμον (Ἰωάν. 17,16). Ἀνοίγοντας τήν πόρτα τῆς ψυχῆς του στόν Θεάνθρωπο, ἀνοίγει τήν ὠραία πύλη τῆς εὐλογημένης βασιλείας Του, τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς!

Καί ἄς μή ἠησμονοῦμε, ἀδελφοί μου, πῶς τόν Ἰησοῦ Χριστό δέν τόν διώχνουν ἀπό κοντά τους μόνον ὅσοι δέν τόν γνώρισαν, ἀλλ' ἡ κυρίως ἐκεῖνοι πού εὐεργετήθηκαν, ὅπως γιά παράδειγμα οἱ Γεργεσσηνοί, ἀλλ' ἡ καί ἐγώ κι ἐσύ καί ὅλοι μας οἱ «Γεργεσσηνοί» σημερινοί Χριστιανοί!

Εἶθε πρῶτα νά μετανοήσουμε εἰλικρινά. Νά ἀποκτήσουμε «καινή» καρδιά μέσα στήν ὁποία θά κατοικεῖ ὁ Σωτήρας μας, ὁ Ὅποιος θά κατευθύνει τά διαβήματά μας, μέσω τῆς εἰλικρινοῦς καί γνήσιας ἀγάπης πρὸς τόν συνάνθρωπο, πρὸς τήν ποθινή πατρίδα μας, τόν Παράδεισο τοῦ Θεοῦ μας (Ἐβρ. 11,16· Ἄποκ. 2,7). Ἀμήν.

† Α. Χ.

20 Ἰουλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἡλίου προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἰακ. ε΄ 10-20 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν΄ 28-34, θ΄ 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ἰουλίου, ζ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. θ΄ 1-8.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

**Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί - Δευτερονόμιο
(Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)**

**Ἰερεμίου Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.**

Μέ τό βιβλίον τοῦ Δευτερονομίου πού ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖται ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὀλοκληρώνεται ἡ «Πεντάτευχος», μέ μετάφραση, ἀνάλυση καί σχόλια τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἰερεμίου Φούντα.

Τό «Δευτερονόμιο» εἶναι τό πέμπτον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Στήν πραγματικότητα εἶναι μία ἐπανάληψη τοῦ νόμου τοῦ Μωυσέως. Ὡς τελευταῖον βιβλίον τῆς Πεντατεύχου ἀποτελεῖ τή φιλολογική γέφυρα, πού ἐνώνει τόν «Νόμον» (δηλαδή τήν Πεντάτευχον) μέ τούς «Πρότερους Προφήτες» (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, Κριτές, βιβλία Σαμουὴλ καί Βασιλέων).

Κάθε βιβλίον τῆς σειρᾶς «Ἑρμηνεία Παλαιᾶς Διαθήκης» χωρίζεται σέ δύο μέρη: Στό Α΄ μέρος (γιά τόν λαόν) ὑπάρχει τό κείμενον, ἡ μετάφραση καί ἀπλή ἀνάλυση· στό Β΄ μέρος (γιά τούς θεολογοῦντας) ὑπάρχει ἐπιστημονικός ἐρμηνευτικός σχολιασμός καί ἀναλυτική βιβλιογραφία τοῦ ἔργου.

Παρακολουθήστε στό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «Ἐφ΄ ὅλης τῆς ὕλης». *Ρεπορτάζ, ἀναλύσεις καί σχόλια γιά ὅλα τά τρέχοντα ἐκκλησιαστικά, ἐθνικά, κοινωνικά καί πολιτικά θέματα.* Μέ τούς Δημοσιογράφους Δημήτρη Ριζοῦλη καί Μάκη Ἀδαμόπουλο. Κάθε μέρα στίς 11:05.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖον φύλλον ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλον τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm